

El rugbi, l'esport de moda a Manresa

El rugbi no ha deixat de créixer a Manresa des del seu naixement fa tres anys. **Joan Vallès**, que havia descobert l'esport a Irlanda, va impulsar la creació d'un club a la ciutat. Actualment, l'entitat té 30 jugadors federats, i més una desena de persones que entrenen de forma esporàdica. Fa dos anys va néixer la vessant femenina, que la temporada que ve competirà de forma oficial. El principal problema és la manca d'un camp d'entrenament propi. L'agost del 2007 Joan Vallès marxava cap a Irlanda amb l'objectiu principal d'aprendre anglès i una cultura nova. El que més el va marcar del viatge de sis mesos, però, va ser descobrir l'esport nacional i més seguit del país irlandès: el rugbi.

"Quan arribes allà no coneixes ningú, no domines massa la llengua i hi ha estones en què estàs força avorrit; per tant, vaig decidir apuntar-me a moltes de les extraescolars que m'oferia l'escola", explica Vallès. Entre aquestes activitats extraescolars, el rugbi: "Em vaig apuntar a rugbi per provar-ho i em va agradar molt". A Irlanda, entrenava dos dies per setmana i molts dels partits els jugava en horari escolar. "L'esport allà és molt més important que aquí: donen moltes beques esportives, moltes facilitats per practicar-ne, es potencia a les escoles i fins i tot s'anuncien els partits pels altaveus dels instituts; les graderies sempre estaven plenes de companys de classe", recorda.

Joan Vallès defensant la samarreta del Rugbi Manresa

El rugbi a la ciutat

Quan va arribar a Manresa, Vallès va veure que l'equip més proper al que podia jugar era **Vic**, on jugaven diferents manresans. Aleshores va prendre la determinació d'intentar crear un equip a Manresa: *"Quan deia de fer un equip de rugbi a Manresa tothom es reia de mi"*, assenyala. Tot i això, quan cursava primer de Batxillerat va poder convèncer uns quants companys de classe i es va posar en contacte amb l' **Adam Majó**, que llavors jugava a Vic. Els manresans que defensaven la samarreta del conjunt vigatà van acceptar el repte de confeccionar un equip a Manresa i juntament amb els companys que havia convençut Joan Vallès van poder formar el Rugbi Manresa, que l'any passat ja va jugar a categoria federada. Actualment, el club té 30 jugadors federats, i més una desena de persones que entrenen de forma esporàdica o que encara no tenen l'edat mínima per fer-se fitxa sènior (18 anys).

El rugbi al Bages

El rugbi al Bages el va començar el **Rugbi Castellet** a la dècada dels 90, però va desaparèixer per falta de gent després de tres anys d'estar en competició. L'any 2001 el Castellet suspèn gairebé totes les seves activitats, però això no significa la fi del rugbi al Bages. Un grup de jugadors mantenien un entrenament setmanal a la zona esportiva del Congost i col·laboraven amb la secció de rugbi del Club Atlètic Vic, els anomenats Crancs, fins al naixement del Rugbi Manresa.

L'amistat i la confiança, pilars fonamentals del club

Els valors i les claus

Per a Joan Vallès, la descoberta del rugbi li va canviar la vida en tots els sentits: *"el meu dia a dia, els meus amics... tot va canviar quan vaig començar a jugar"*. I és que a Irlanda, quan entres en un equip de rugbi, *"els companys d'equip passen a ser els teus amics"*. Un cop a

Manresa, *"en el primer entrenament vaig sentir molt respecte cap als grans; mai m'hauria pogut imaginar que dos anys després tindríem tanta confiança"* , explica el que es podria considerar refundador del rugbi a la ciutat.

Finançament

Pel que fa al finançament, el Rugbi Manresa es nodreix de l'aportació anual dels seus membres i l'ajuda de diversos espònsors: l'autoescola Trac, el Bar barbacoa, Set serveis, la Taberna dels Predicadors i altres col·laboradors puntuals. De cara a la propera temporada estan buscant nous patrocinadors per cobrir les despeses dels tràmits federatius i les fitxes.

Manca de camp propi i paper de l'Ajuntament

El principal problema del club és la manca d'un camp d'entrenament propi. Al principi entrenaven a la pista d'atletisme, després al camp de futbol de sorra i ara, finalment, a la pista de beisbol. *"És complicat no tenir camp per a nosaltres, perquè abans dels partits hem d'anar dues hores abans a marcar els límits del terreny de joc amb guix i muntar els pals"* , es lamenta Vallès. Fins al moment, l'Ajuntament no s'ha compromès a proporcionar-los un espai tot i l'augment considerable de seguiment del rugbi, però Vallès destaca el suport rebut fins ara: *"ens van pagar part del material i ens estan ajudant a l'hora de donar a conèixer el rugbi a les escoles; no ens podem queixar, tot i que tenir un camp seria un aspecte important a tenir en compte"* . A més, el mateix alcalde **Valentí Junyent** , el gerent de l'Ajuntament **Francesc de Puig** i el regidor **Joan Calmet** han presenciat en directe diferents partits jugats a la ciutat.

El creixement del femení consolida l'esport a la ciutat

Auge del femení

"El rugbi no és un esport de nenes, és de noies, però no és en cap cas un esport violent" , declara **Núria Calmet** , integrant de l'equip femení del Rugbi Manresa, que en el darrer any ha experimentat un creixement notable i la temporada vinent ja competiran oficialment. La manresana **Laia Riu** , que també jugava a Vic, juntament amb un grup de quinze noies més, va donar ales a l'entitat creant la vessant femenina, nascuda fa dos anys. *"Això és molt positiu per la ciutat i pel club"* , apunta Vallès, que afegeix que això reforça l'entitat i la relació entre els seus membres: *"Quan juguen les noies les anem a veure, i al revés. Hi ha dies que hem tingut la graderia molt plena, fins i tot més que el primer equip de futbol del Manresa"* . Tot i això, Calmet diu que rebrien amb els braços oberts qualsevol noia interessada en jugar a rugbi, perquè intenten arrelar el femení a la ciutat. Aquesta empenta acostuma a topar amb *"la por de moltes noies a jugar-hi, perquè tenen la impressió que és massa agressiu, però penso que aporta tot el contrari: compromís, hospitalitat i germanor amb el rival"*, conclou.

Torneig de l'Eix

El dia 22 de setembre el Rugbi Manresa organitzarà el Torneig de l'Eix, que es disputaran les ciutats de Girona, Lleida, Vic i Manresa. A més, es celebrarà també el **Memorial Pintado** , en record a Jordi Pintado, manresà que jugava a rugbi a Lleida, mort en un accident de cotxe. Una data que de ben segur deixarà petjada a la recent història del club, amb una veritable festa del rugbi: partits, tant masculins com femenins, concerts, festa...

El tercer temps

La tradició més ferma del rugbi és el tercer temps, un cop finalitzat el partit (de dos temps o parts). Els contrincants es troben per prendre una copa, normalment cervesa, i fer broma i cantar en grup, per suavitzar els possibles xocs durant el partit. Segons Joan Vallès és allà on els jugadors de rugbi *"aprenen a controlar les seves passions i els sentiments competitiu per valorar el contrincant i crear amistat entre els que tenim aquest esport en comú"*. Per a **Itmar**

Zomeño, jugador de l'equip manresà, durant el tercer temps *"es comenta el partit des del respecte i fugint de la confrontació"*.

La tensió del partit queda suaviitzada amb el tercer temps

L'horitzó

Joan Vallès afirma que ara la prioritat és poder confeccionar una bona estructura d'equips inferiors i fer extensiu el rugbi als més joves de la ciutat. En aquest sentit, *"hem anat a moltes escoles de Manresa per fer-ne difusió"*. El somni és poder solidificar una escola de rugbi per a joves de 12 a 18 anys. Enguany s'ha aconseguit el principal objectiu de la temporada: consolidar el club i tenir un entrenador de cert prestigi. **Xavier González Japi**, exjugador de la Santboiana format a Sant Vicenç de Castellet, exerceix al mateix temps de jugador i d'entrenador, després d'una llarga trajectòria en equips d'alt nivell. Des de l'entitat es fa un crida als interessants a assistir als entrenaments que tenen lloc al Congost, els dimarts i els dijous de 8 a 10 del vespre.

RUGBI MANRESA